

פרשת ויקהל פקודי – שבוע קודש

מ ^(א) וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

א ומליל יי, עם משה למימר.

ב ^(ב) בַּיּוֹם־הַחֲדָשׁ הִרְאִינוּ בְּאַחֵד לַחֹדֶשׁ תְּקִים אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד:

ב ביום ירחא קדמא, בחד לרחא, תקים, ית משכנא משכן זמנא.

ג ^(ג) וַשְּׂמַתָּ שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וּסְבַת עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפָּרֹכֶת:

ג ותשוי תמן, ית ארון דסהדותא; ותטיל על ארונא, ית פרכתא.

ד ^(ד) וְסִבֹּתָ עַל הָאָרוֹן: לְשׁוֹן הַגֹּהֵז שְׁהִי מַחֲצִיזָה הָיָה:

ד ותעיל, ית פתורא, ותסדר, ית סריה; ותעיל, ית מנרתא, ותדליק, ית בוצינחא.

ה ^(ה) וְהִבַּאתָ אֶת־הַשִּׁלְחָן וְעָרַכְתָּ אֶת־עֲרֻכּוֹ וְהִבַּאתָ אֶת־הַמִּנְחָה וְהַעֲלִיתָ אֶת־נִרְתִּיהָ:

ה ותמין, ית מדבחא דדבא, קדם, ארונא דסהדותא; ותשוי ית פרסא דתרעא, למשכנא.

ו ^(ו) וְנִתְּתָה אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב לְקַמָּרָתָ לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשַׂמְתָּ אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן:

ו ותמין, ית מדבחא דעלתא, קדם, תרע משכנא משכן זמנא.

ז ^(ז) וְנִתְּתָה אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שֵׁם מַיִם:

ז ותמין, ית כיורא, בין משכן זמנא, ובין מדבחא; ותמין תמן, מיא.

ח ^(ח) וַשְּׂמַתָּ אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב וְנִתְּתָה אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר:

ח ותשוי ית דרתא, סחור סחור; ותמין, ית פרסא דתרע דרתא.

ט ^(ט) וְלָקַחְתָּ אֶת־שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחַתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֵׁר־בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ:

ט ותסב ית משחא דרביחא, ותרבי ית משכנא וית כל דביה; ותקדיש יתיה וית כל מנהי, ויהי קדשא.

י ^(י) וּמִשְׁחַתָּ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים:

י ותרבי ית מדבחא דעלתא, וית כל מנהי; ותקדיש, ית מדבחא, ויהי מדבחא, קדש קדשין.

יא ^(יא) וּמִשְׁחַתָּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כֵּנוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ:

יא ותרבי ית כיורא, וית בסיסיה; ותקדיש, יתיה.

יב ^(יב) וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם:

יב ותקריב ית אהרן וית בנוהי, לתרע משכן זמנא; ותסחי יתהון, במיא.

יג ^(יג) וְהִלַּבַשְׁתָּ אֶת־אֹהֶרֶן אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַתָּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכַתַּן לִי:

יג ותלביש, ית אהרן, ית, לבושי קדשא; ותרבי יתיה ותקדיש יתיה, וישמיש קדמי.

יד ^(יד) וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבַשְׁתָּ אֹתָם כְּתוּנִין:

יד וית בנוהי, תקריב; ותלביש יתהון, כתונין.

טו ^(טו) וּמִשְׁחַתָּ אֹתָם בַּאֲשֶׁר מִשְׁחַתָּ אֶת־אֲבִיהֶם וְכַהֲנוּ לִי וְהִיָּתָה לְהִיָּת לָהֶם מִשְׁחַתָּם לְכַהֲנַת עוֹלָם לְדֹרֹתָם:

טו ותרבי יתהון, במא דרביחא ית אבוהון, וישמשון, קדמי; ותי למנהי להון רבוהון, לכהנת עלם לדריהון.

טז ^(טז) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ בֶּן עֶשֶׂה:

טז ועבד, משה: ככל דפקיד יי, יתיה בין עבד.

יז ^(יז) וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בְּאַחֵד לַחֹדֶשׁ הִקָּם הַמִּשְׁכָּן:

יז והיה ברחא קדמא, בשנא תנייתא בחד לרחא: אתקם, משכנא.

יח ^(יח) וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיֵּשֶׁב אֶת־קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיָּקָם אֶת־עַמּוּדָיו:

יח ואקים משה ית משכנא, ויהב ית סמכוהי, ושוי ית דפוהי, ויהב ית עברוהי; ואקים, ית עמודוהי.

יט ^(יט) וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיֵּשֶׁב אֶת־מַכְסֵּה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְּמַעְלָה בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

יט ופרס ית פרסא, על משכנא, ושוי ית חופא דמשכנא עלוהי, מלעילא במא דפקיד יי, ית משה.

ט"ז ויפרש את האהל: הן יריעות העצים:

כ ^(כ) וַיִּלָּךְ וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֶל־הָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶת־הַכֹּהֲדִים עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְּמַעְלָה:

כ ונסיב ויהב ית סהדותא, בארונא, ושוי ית אריחא, על ארונא; ויהב ית כפרתא על ארונא, מלעילא.

ט"ח את העדות: הלוחות:

כא ^(כא) וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֶץ אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיֵּשֶׁב אֶת־פָּרֹכֶת הַמִּסָּךְ וַיָּסֹךְ עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה:

כא ואעיל ית ארונא, למשכנא, ושוי ית פרקתא דפרסא, ואטיל על ארונא דסהדותא במא דפקיד יי, ית משה.

כב ^(כב) וַיִּתֵּן אֶת־הַשִּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יַרֵּךְ הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מַחוּץ לַפָּרֹכֶת:

כב ויהב ית פתורא, במשכן זמנא, על שדא דמשכנא צפונא, מברא, לפרכתא.

ט"ט על ירך המשכן צפונה: בחצי הצפוני של רוחב הבית: ירך: כתרגומו צידא פירך הזה שהוא בצדו של אדם:

כג ^(כג) וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֹךְ לָחֶם לִפְנֵי יְהוָה בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה:

כג וסדר עלוהי סדיין דלחים, קדם יי במא דפקיד יי, ית משה.

כד ^(כד) וַיֵּשֶׁב אֶת־הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשִּׁלְחָן עַל יַרֵּךְ הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה:

כד ושוי ית מנרתא, במשכן זמנא, לקביל פתורא, על שדא דמשכנא, דרומא.

כה ^(כה) וַיַּעַל הַנֹּרֶת לִפְנֵי יְהוָה בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה:

כה ואדליק בוצינא, קדם יי במא דפקיד יי, ית משה.

כו ^(כו) וַשְּׂוִי יֵת מַדְבַּח דְּדִבְחָא, בְּמִשְׁכַּן זִמְנָא, קָדָם, פָּרֹכֶתָא.

כו ושוי ית מדבחא דדבא, במשכן זמנא, קדם, פרכתא.

כז ^(כז) וַאֲקִטֵּר עֲלוּהִי, מִנְרֶתָא קִטְרָת בְּסִמִּין כְּמָא דְּפָקִיד יִי, יֵת מִשְׁהָ:

כז ואקטר עלוהי, קטרת בסמין במא דפקיד יי, ית משה.

כח ^(כח) וַשְּׂוִי יֵת פָּרֹסָא דְּתִרְעָא, לְמִשְׁכָּנָא:

כח ושוי ית פרסא דתרעא, למשכנא.

כט ^(כט) וַיִּתֵּן, מַדְבַּחָא דְּעֻלְתָּא, שׁוּי, בְּתִרְעָ מִשְׁכָּנָא מִשְׁכַּן זִמְנָא; וְאַסִּיק עֲלוּהִי, יֵת עֻלְתָּא וַיֵּת מִנְחָתָא כְּמָא דְּפָקִיד יִי, יֵת מִשְׁהָ:

כט וית, מדבחא דעלתא, שוי, בתרע משכנא משכן זמנא; ואסיק עלוהי, ית עלתא וית מנחתא במא דפקיד יי, ית משה.

ט"ז ויעל עליו וגו': אף ביום השמיני למלואים שהיו יום הקמת המשכן שמש משה והקריב קרבנות צבור חוץ מאותן שנצטוו אהרן בו ביום שנאמר קרב אל המזבח וגו': את העולה: עולת התמיד: ואת המנחה: מנחת נסכים של תמיד כמו שנאמר ועשרון סלת בלול בשמן וגו':

ל ^(ל) וַשְּׂוִי, יֵת פִּיּוּרָא, בֵּין מִשְׁכַּן זִמְנָא, וּבֵין מַדְבַּחָא; וַיִּהֲב תַּמָּן מִיָּא, לְקִדּוּשׁ:

ל ושוי, ית פיורא, בין משכן זמנא, ובין מדבחא; ויהב תמן מיא, לקדוש.

לא ^(לא) וּמִקְדָּשִׁין מְנִיָּה, מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן וּבְנֵיהֶם, יֵת יִדִּיהֶון, וַיִּתְּ רַגְלֵיהֶון:

לא ומקדשין מניה, משה ואהרן ובנוהי, ית ידיהון, וית רגליהון.

ט"ח ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו: יום שמיני למלואים הוששו כלם לכהונה ותרגומו ומקדשין מניה. בו ביום קדש משה עמם:

לב ^(לב) כִּבְיָאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרִבָתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֲצוּ בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה:

לב ובאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו באשר צוה יהוה את משה:

ט"ח ובקרבתם: כמו ובקרבים. כשיקריבו:

לג ^(לג) וַיָּקָם אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב לְמִשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וַיַּחֲצִי מִשְׁהָ, יֵת עֲבִידָתָא:

לג ואקים ית דרתא, סחור סחור למשכנא ולמדבחא, ויהב, ית פרסא דתרע דרתא; ושיצי משה, ית עבדתא.

לד ^(לד) וַיָּחַפּא עֲנָנָא, יֵת מִשְׁכַּן זִמְנָא; וַיִּקְרָא דִּי, אֶתְמַלִּי יֵת מִשְׁכָּנָא:

לד וחפא עננא, ית משכן זמנא; ויקרא די, אתמלי ית משכנא.

לז ולא יכיל משה, למיעל למשכן זמנא ארי שרא עלוהי, עננא; ויקרא די, אתמלי ית משכנא.

ט"ז ולא יכול משה לבוא אל אהל ובא משה אל אהל מועד בא הכתוב השלישי והכריע ביניהם כי שכן עליו הענן אמור מעתה כל זמן שהיה עליו הענן לא היה יכול לבוא וסתלק הענן נכנס ומדבר עמו:

לז ובאסתלקות עננא מעלוי משכנא, נטלין בני ישראל, בכל מטליהון.

לז ואם לא מסתלק, עננא ולא נטלין, עד יום אסתלקותיה.

לח ארי ענן וקרא די על משכנא, ביממא, וחיזו אישתא, הוי בלילא בניה לעיני כל בית ישראל, בכל מטליהון.

ט"ח ויהוה ויחננו שם. מקום חנייתם אף הוא קרוי מסע, וכן וילך למסעיו (בראשית יג, א), וכן אלה מסעי (במדבר לג, א), לפי שמקום החנייה חזרו מסעות: חסלת פרשת פקודי: